

БЪЛГАРСКИ ВЕСТИ

BOLGÁR HÍREK 12 · 2017

ВЕСТНИК НА БЪЛГАРИТЕ В УНГАРИЯ

WWW.BOLGAROK.HU

A MAGYARORSZÁGI BOLGÁROK KÉTNYELVŰ HAVILAPJA

Гостува ни Камен Донеџ · Kamen Donev vendéglőadása

Реконструирана е Братската могила в гробището Ракошкерестур · Felújították a Testvéri Halmot a Rákoskeresztúri új köztemetőben

20 години оркестър Право · 20 éves a Pravo zenekar

„АЗ СЪМ БЪЛГАРЧЕ“ ПРИ БАНАТСКИТЕ БЪЛГАРИ

На 11 и 12 ноември Българското училище за роден език и танцов състав Росица участваха в заключителната гала на международния детски фестивал „Аз съм българче“, който тази година се състоя в Тимишоара, Румъния. Децата и техните придружители имаха възможност да се срещнат с общността на банатските българи във Винга и Тимишоара, както и с гости от Испания, Германия, Италия, Сърбия.

Българското училище участва традиционно във фестивала. И тази година децата от училището спечелиха награди във всички възможни категории, а в някои от тях внесоха и обновление с работите си. Такова обновление беше филмът на Майа Антонова-Хуперт „Спомени за България“, с който започна програмата на училището. А Гита Барта изпълни на флейта музикалната пиеса „Кокошчицата снесе яйчице“ от българския композитор Константин Илиев. ♦ Свои наградени съчинения прочетоха Марко Негялков, Никола Мусев, Бендегуз Азарду, Александра Сираков и Рая Спасова. В тях те пишат за любовта си към България, към любимия град или за любовта към хората и природата. Особено артистично бе изпълнението на Ана Кристина Дончева и Давид Варга, които изпълниха красивата народна песен „Назад, назад, моме Калино“. ♦ За роговно и активно участие във Фестивала на българите по света „Аз съм българче“ Българското училище за роден език получи от организаторите специално учредената за

целта награда за най-активно училище. Тя представлява бронзова статуетка с емблемата на фестивала, изработена от скулптора Иво Чочев. ♦ Запомнящо се остана изпълнението на детския танцов състав „Росица“, който завладя публиката, както с танците, така и с непосредствеността и радостта, с която се веселиха след края на официалната част. ♦ Българите в Банат са потомци на български преселници от XVII-XVIII век и пазят вече 300 години своя род и език. ♦

„ÉN BOLGÁR VAGYOK” A BÁNÁTI BOLGÁROKNÁL

November 11. és 12-én a Bolgár Nemzetiségi Nyelvoktató Iskola és a Roszica táncgyűttes tagjai részt vettek az „Én bolgár vagyok” c. nemzetközi gyermekfesztivál záró eseményén, amely idén Temesváron, Romániában került megrendezésre. A gyerekek és kísérőik találkozhattak a bánáti bolgárok közösségével Vingából és Temesvárról, illetve vendégekkel Spanyolországból, Németországból, Olaszországból és Szerbiából.

A bolgár iskola rendszeresen részt vesz a fesztiválon. Idén is az iskola diákjai minden lehetséges kategóriában díjat nyertek, néhányan pedig új elemekkel bővítették munkáikat. Ilyen volt Maja Antonova-Hupert „Emlékek Bulgáriából” c. filmje, amellyel a bolgár iskola műsora kezdődött, Bartha Gitta pedig fuvolán előadta a „Tojást tojt a tyúkocská” c. darabot, szerzője Konsztantin Iliev. ♦ Nedjalkov Marko, Muszev Nikola, Agárdi Bendegúz, Szirakov Alexandra és Szpaszova Raja felolvasták díjazott elbeszéléseiket. Ezekben a Bulgária, a kedvenc városuk vagy az emberek és a természet iránti szeretetüket írják le. Különösen művészi volt Doncseva Anna Krisztina és Varga Dávid előadása, akik a „Nazad, nazad, mome Kalino” c. népdalt adták elő. ♦ Felejthetetlen volt a Roszica gyermek néptáncgyűttes előadása, amely magával ragadta a közönséget, mind a táncokkal, mind a közvetlenséggel és örömmel, amellyel a hivatalos rész után mulattak. ♦ A bánáti bolgárok XVII-XVIII. századi bolgár betelepülők leszármazottai, akik már 300 éve őrzik nyelvüket. ♦

КОСАТА НА КАЛИОПИ

В нашето училище има едно момиче, което се казва Калиопи. Тя е много красива и винаги е имала дълга, гъста, лъскава коса. Един ден с мама случайно видяхме Калиопи в едно телевизионно предаване и косата ѝ беше много, ама много къса. Мама се възмути каква е тази мода и как може едно такова хубаво момиче да се подстриже толкова грозно.

Аз знаех, бях чул от леля ми, че Калиопи си е подстригала дългата коса, за да я гари на деца, болни от рак. Казах на мама, а тя само замълча, разтрепери се и очите ѝ се напълниха със сълзи.

Оттогава това момиче много се издигна в моите очи и в очите на мама. Аз Калиопи я познавам от много години, но не знаех, че тя е толкова добра. И мама се учуду как момиче на тази

възраст, в която хубостта е много важна, може да жертва собствената си красота за другите. Калиопи има един сляп брат и сигурно не ѝ е лесно да го гледа всеки ден така. Може би е помислила, че ако на него не може да помогне, поне да помогне на тези нещастни деца. Не всички се сещат да постъпят по този начин и не само че не се сещат, а и не обръщат внимание, като някой е болен. Има хора, които, дори и да са болни, се радват на живота, защото във всичко могат да намерят красотата. Аз вярвам, че красотата е в добрите дела и когато някой направи нещо хубаво, така показва себе си.

Мисля, че човек трябва да се радва, че е роден здрав и че около него, в родиния му град, има много хора, които са такива добри като Калиопи.

БЕНДЕГУЗ АГАРДИ - 12 ГОДИНИ
ФЕСТИВАЛ НА БЪЛГАРИТЕ ПО СВЕТА
„АЗ СЪМ БЪЛГАРЧЕ“ - 2017 • I НАГРАДА, ПРОЗА

БЪЛГАРИЯ В МОИТЕ МЕЧТИ

Човек има две майки. Едната е тази, която го е родила, а другата е неговата родина.

Родена съм в България. Дете съм на юнашко племе и величествена история. България е моят дом. Мястото, където винаги ще се завръщам. Обичам родината си и ми липсва много. Липсва ми българската реч, която да звучи навсякъде около мен. Липсва ми моето село, където прекарвах всяка ваканция. Липсва ми баба, която ме чакаше там, на входната врата, с топла баничка и кисело мляко. Също и дядо, който по-добре от всеки учител ми обясняваше задачите по математика, които все не можех да разбера. И мирисът на розите, които цъфтят всяка година в градината ни. Но защо трябва да се разделя с най-милото си? И защо всички се радват толкова много за мен? Защо всички искат да са далеч от родината? Къде е Левски сега? Или пък Вазов? Ботев? Тези хора се бориха за свободата ни. За да имаме това, което имаме сега. Свободна България. Защо бягаме

от нея, а не ѝ помагаме? Дела трябва да не глуми. Отечество любезно, често те сънувам! Твоите гори, планини и реки. Майко Българийо, знай че никога не ще те изоставим. Знай, едно птиче винаги се връща в майчиното си гнездо. И ние ще се върнем при теб. Не искам да си покрита с величествени дворци. Нито да си обсипана в злато. Искам само всички да сме у дома, при теб. Искам да не сме с близките си само по празниците. Да чувам българската реч всеки ден. Да те славим само с добро. И целият свят да знае, че сме твоите деца. И когато някой чуе твоето име, да си каже: „Това е достоен народ, борбен и мъдър!“ И ще стане, майко, ще видиш. Всички ще се върнем. И тогава светът ще ни гледа с други очи, защото няма по-велик от този, който е паднал и е успял сам да се изправи. Не плачи, майко, не тъжи! Ние сме добре. Учим се, живеем. Мислим за теб, но е трудно, когато си далеч! Остава още малко. Всички ще сме заедно. Ти и твоите чеда. Така те сънувам, майко. Това е моята мечта. Това е България в моите мечти.

РАЯ СПАСОВА, 15 Г.
БЪЛГАРСКО УЧИЛИЩЕ ЗА РОДЕН ЕЗИК

БЪЛГАРИЯ В МОИТЕ МЕЧТИ

Моята мечта е България, няма да я заменя гори с Германия. Там има море и е много добре, има и планини и те са прелестни.

За мен България е прекрасна, а не ужасна. Аз имам и едно на ум, а то е - България да е без шум!

МАРКО НЕДЯЛКОВ - 10 Г.
ФЕСТИВАЛ НА БЪЛГАРИТЕ ПО СВЕТА
II НАГРАДА, ЛИРИКА

ГОСТУВА НИ КАМЕН ДОНЕВ

„Защото добротата е като вятъра за платноходката - ти можеш да имаш лодка с много хубаво платно, голямо, да си много добър моряк, но няма ли вятър - не става. И моя вятър, добротата, защото тя е изначална за човека, грижата, състраданието, те дават голямото очарование на живота и големите хора са големи, защото го правят и за другите“

Камен Донеv

Актьорът Камен Донеv гостува на 25 ноември в Българския културен дом с моноспектакъла си „Взгледите на един учител за народното творчество“. Спектакълът беше осъществен по покана на Малко театро благодарение на новото финансиране на театъра от унгарската държава.

Със завидно чувство за хумор, фина

рония и самоирония той ни изнесе невероятна „лекция“ за българския народ. За нас самите.

Говори за онези черти на българина, с които можем да сме горди навсякъде по света, но засегна и болезнените проблеми, които тормозят България в последно време и с които не можем или не искаме да се справим. Властващата изстратната ни простотия, ограничеността, липсата на вкус и задръжки, липсата на култура и образование, примитивизма, ужасяващото отношение към уникалната ни природа.

В спектакъла Камен Донеv ни убеди в уникалността на българския фолклор - чрез изпълнени с изключителна виртуозност прекрасни песни и танци. Наново ни доказа, че фолклорът ни е най-красивата визитна картичка на България. Просълзи ни, накара ни да полетим, да преживеем истински гувен катарзис.

В продължение на два часа и десет минути той се радга на публиката и взриви салона. Докосна гушите ни, съзгаде ни истински празник, нещо, което

- по гумите на един от нашите зрители, рядко може да се изживее в рамките на един живот. Отправи посланията си с фин хумор, разплака ни от смях, накара ни да се замислим кои сме и къде сме. Като хора, като нация.

В Будапеща се състоя 463-то представление на спектакъла. При пълна зала. В България Камен Донеv е единственият актьор, препълил десетки пъти залата на НДК с 4000 места.

Самият Камен не се изживява като звезда. Изключително скромен, естествен, тих и човечен, той омагьосва хората около себе си. Мене ме завладя със своята естественост в живота. Впечатли ме с дълбочината, интелекта и творческата си дисциплина. Със себе-раздаването си.

На въпроса на майка си „Какъв искаш да станеш като пораснеш?“ единият му малък фен отговаря „Камен Донеv“.

След спектакъла и аз се чувствах така. И аз бих искала, ако се родя втори път, да съм Камен Донеv.

ГАВИ ХАДЖИКОСТОВА

БУЛФЕСТ 2017: 20 ГОДИНИ ОРКЕСТЪР „ПРАВО“

На 18 ноември в Културен център “Миклош Радноти” се състоя БУЛФЕСТ, на който отпразнувахме и 20-годишнината от основаването на оркестър “Право”. В галаконцерта участваха българските танцови състави “Росица” и “Янтра”, певиците Вероника Варга и Тияна Станкович. Специален гост на вечерта беше Карандила Джипси Брас Бенд. С основателя на 20-годишния оркестър разговаряхме за миналото, настоящето и бъдещето на “Право”.

АВТОР
Виолет Доци

SZERZŐ
Dóczy Violetta

Български Вест Как беше създаден този състав? Доколкото знам, преди това сте работили като аккомпаниращ оркестър...

Аниела Гера През есента на 1997 г. се запознах с Чила Борош. Запозна ни Даниел Майтени, ръководител на танцовия състав „Балкан” от Бекешчаба. Скоро след това се преоткрихме и „музикално” и на Коледа 97-ма вече в увеличен състав - към нас се присъедини Томи Тьомьоши, - основахме „Право”.

Понеже не бяхме наясно в каква музикална посока да поемем в рамките на балканската инструментална народна музика, решихме да изучим репертоара на танцов състав „Балкан”. Така станахме в съпровождателен оркестър на състава.

Когато, заради университета и други задачи, се преместихме от Бекешчаба в Будапеща, там

се запознахме с Данчо Мусев и с „Янтра”. През 2005 г. свирехме за пръв път на Булфест. Оттогава всяка година участваме като постоянен оркестър в най-голямата културна проява на българите в Унгария.

БВ Какви паметни събития имаше в живота на състава?

АГ Паметно събитие в живота на състава обикновено е създаването на албум, защото тогава, освен че прекарваме много време заедно, гостите се запознават с гагената музикална материя. Досега сме издали общо три албума. Бих искал да кажа, че когато бяхме в София с „Янтра” на квалификацията на ЦИОФФ, не ни повярваха, че не сме български оркестър.

БВ Мелодиите на кои народи предпочитате и какво при-

дава специфичния стил на парчетата ви?

АГ Стараем се да свирим фолклора автентично, но в собствен аранжировант. Мисля, че именно това създава стила на „Право”.

Членовете на оркестъра, като изключим Чила, която е на гържавна служба, са „професионални” музиканти, вещи в множество жанрове. Чаби Циряк е отличен гитарист, Ами Борош е бас-гитарист в „Макам”, „Зюрюш банда”, Габор Братлемто е акордеонист на оркестъра „Суинг а ла Джанго”, Томи Тьомьоши е шегаджията в оркестъра, който „иначе” е професионален военен музикант, както и нашата сладкогласна певица Бранка Башич, която пее прекрасно и унгарски народни песни.

Цялото това многообразие формира сегашния облик на „Право”, в истински екип ни превръщат фолклорът и взаимната обич.

БВ Как би описал тези две десетилетия?

Какво е да свириш от началото до края на Булфест и какво беше усещането да изкарате последната галавечер като рожденици?

АГ 20 години не са малко време в живота на един оркестър, именно заради това беше голямо предизвикателство да организираме и изсвирим този концерт. Използвам случая да благодаря на Данчо Мусев и на Българското самоуправление от XIII район, че ни предоставиха тази фантастична сцена.

BULFEST 2017: 20 ÉVES A PRÁVO ZENEKAR

November 18-án került megrendezésre a Bulfest, amelynek keretein belül a 20 éves Pravo zenekar születésnapját is megünnepeztük. Gera Attilát, az együttes alapítóját kérdeztük a zenekar múltjáról, jelenéről és jövőjéről.

Bolgar Hírek Hogyan jött létre az együttes? Úgy tudom, korábban kísérőzenekarként működtek ...

Gera Attila 1997 őszén ismerkedtem meg Boros Csillával. Majthényi Dániel, a békéscsabai Balkán Táncgyűttes vezetője mutatott be minket egymásnak. Hamar egymásra is találtunk „zeneileg” és ’97 karácsonyán 3 taggal megalakult a Pravo, Tömösi Tomival kiegészülve.

Mivel nem igazán tudtuk milyen zenei irányba induljunk el a balkáni hangszeres népzenei belül, elhatároztuk, hogy megtaláljuk a csabai Balkán Táncgyűttes repertoárjának zenéjét. Így lettünk az együttes kísérőzenekara.

Mikor főiskolai tanulmányaink és egyéb dolgaink elszóllítottak minket Békéscsabáról Budapestre, megismerkedtünk Muszev Dancsóval és a Jantrával. 2005-ben játszottunk először Bulfesten. Azóta minden évben állandó zenekarként részt veszünk a magyarországi bolgárok legnagyobb kulturális rendezvényén.

BH Milyen mérföldkövek voltak az együttes életében?

GA A zenekar életében a mérföldkövet általában a lemezkészítés jelentette hiszen ilyenkor amellezt, hogy sokat vagyunk együtt, nagyon elmélyülünk az adott zenei anyagban. Összesen 3 albumot jelentettünk meg. De mondhatnám azt is, hogy amikor Szófiában voltunk a Jantrával a minősítőn, nem hitték el, hogy nem bolgár zenekar vagyunk.

BH Mely népek dallamaihoz nyúltok szívesen, és mitől lesznek a feldolgozások/dalok igazán „Pravosak”?

GA Igyekszünk a folklórt autentikusan, de saját hangszerelésben játszani. Azt gondolom ettől lesz igazán Pravo-s a hangzás.

A zenekari tagok Csilla kivételével, akiknek civil foglalkozása van, sokféle műfajban jártas „hivatásos” zenészek. Czirják Csabi kiváló jazz gitáros, Boros Ati a Makám, a Zúrös Banda basszusgitárosa, Gábor öcsém a Swing a la Django zenekar harmonikása, vagy Tömösi Tomi a zenekar mókamestere, aki „civilben” hivatásos katonazenész, valamint az aranyhangú énekesnőnk, Básits Branka, aki magyar népdalokat is csodálatosan énekel.

Ettől a sokféleségtől alakult ki a Pravo mostani arculata, azonban egységes csapatát a folklór és az egymás iránti szeretet teszi.

BH Hogyan írnád le ezt a két évtizedet? Milyen egy-egy Bulfestet végig kísérsz és milyen volt a legutóbbi gálaestet születésnaposként megélni?

GA 20 év nem kis idő egy zenekar életében, éppen ezért nagy kihívás volt ezt a koncertet megszervezni, és lejátszani. Ezúton szeretnék köszönetet mondani Muszev Dancsónak és a XIII. Kerületi Bolgár Önkormányzatnak, hogy lehetővé tették a fantasztikus helyszínt számunkra.

FŐSZERVEZŐK

Bolgár Ifjúsági Egyesület
Budapest Főváros XIII. kerületi Bolgár Önkormányzat

FŐTÁMOGATÓ

Budapest Főváros XIII. kerületi Önkormányzat

TÁMOGATÓK

Emberi Erőforrások Minisztériuma

Bolgár Országos Önkormányzat
Fővárosi Bolgár Önkormányzat
Szigetszentmiklósi Bolgár Nemzetiségi Önkormányzat
Soroksári Bolgár Nemzetiségi Önkormányzat
Belváros - Lipótváros V. ker. Bolgár Önkormányzat
Budapest Főváros XIII. ker. Bolgár Önkormányzat
XV. ker. Bolgár Önkormányzat
Újpesti Bolgár Nemzetiségi Önkormányzat
Budapest Főváros XVI. kerületi Bolgár Önkormányzat
Zuglói Bolgár Önkormányzat
Csepeli Bolgár Önkormányzat
Kőbányai Bolgár Önkormányzat
Józsefvárosi Bolgár Önkormányzat
Debreceni Bolgár Nemzetiségi Önkormányzat
Pécsi Bolgár Önkormányzat
Dunaharaszti Bolgár Nemzetiségi Önkormányzat
Miskolci Bolgár Nemzetiségi Önkormányzat
XVIII. kerületi Bolgár Nemzetiségi Önkormányzat

В ПАМЕТ НА БЪЛГАРСКИТЕ ВОЙНИЦИ, ЗАГИНАЛИ В УНГАРИЯ

Реконструирана е Братската могила в гробището Ракошкерестур

Като майка винаги съм настръхвала и съм изпитвала огромна болка, застанала всяка година пред гробовете на българските войници в гробището в Харкан.

Почти деца: на 18, 19, 20 години. По-малки от сина ми гнес. Деца, загинали далеч от майка, баща, родина, погребани без ласка и без добра дума. В чужда земя.

Това, което можем да направим ние, българските майки и бащи в Унгария, е да им отдадем почит, да оставим по едно цвете на гроба им и да се помолим за тях. За тях, децата, и за по-възрастните им бойни другари и командири.

Нашата общност винаги е почитала паметта на загиналите през Първата и Втората световна война.

В гробището в Ракошкерестур се намират гробните могили на загиналите в Първата световна война български войници.

Тази година, по инициатива на полк. Борислав Игов, военен аташе на България в Унгария, бе реконструирана Братската могила в гробището. Реконструкцията бе извършена с финансовата подкрепа на Министерството на отбраната на България, на Българското републиканско самоуправление, на Българското самоуправление в V район и Българското самоуправление в Зугло. Освежаването на Братската могила се състоя на 30 ноември. На него присъстваха г-р Данчо Мусев, председател на Българското републиканско самоуправление, Владимир Калицов, председател на Столичното българско самоуправление, Димитър Танев, председател на Дружеството на българите в Унгария, Драгета Белошинова, председател на Българското самоуправление в V район, Моника Пютюнкова, председател на Българското самоуправление в Зугло, Теодора Иванова, директор на Българския културен, документационен и информационен център, пред-

ставители на българската общност в Унгария, архимандрит Атанасий.

В гробището Ракошкерестур се намират и гробовете на 11 войници от българската общност в Унгария, призвани да изпълнят военната си служба в България. Те са се сражавали в редовете на Българската армия и са загинали тук, в Унгария. Страната, в която са се родили и израстнали като българи.

11 войници, наши сънародници, братя, синове на тукашни българи. Наши синове...

Александър Младиневски
Андрей Пелов
Арнолд Докторов
Димитър Гайдарски
Злати Йовчев
Калман Доков
Лазар Иванов
Маньо Геновски Денчев
Пенчо Филипов Стоянов
Себастилян Стоянов
Христо Стаменов

Мир на праха им!

ГАБРИЕЛА ХАДЖИКОВА

А МАGYARORSZÁGON ÉLETÜKET VESZTETT BOLGÁR KATONÁK EMLEKÉRE

Felújították a Testvéri Halmot a Rákoskeresztúri temetőben

Anyaként mindig kirázott a hideg és nagy fájdalmat éreztem minden évben, amikor a bolgár kiskatonák sírjai előtt álltam a Harkányi temetőben.

Szinte gyermekek – 18, 19, 20 évesek. Fiatalabbak a fiamnál. Gyerekek, akik anyjuktól, apjuktól, hazájuktól messze haltak meg, és akiket szeretet és jó szó nélkül temettek el. Az idegen földbe.

Az, amit mi, Magyarországon élő bolgár anyák és apák tehetünk, hogy megadjuk nekik a tiszteletet, virágot helyezünk sírjukra és imát mondunk értük. Értük, a gyerekekért és idősebb bajtársaikért, parancsnokaikért. A mi közösségünk

mindig is tisztelte az első és a második világháborúban a szabadságért életüket veszítették emlékét. A Rákoskeresztúri temetőben található az első világháborúban elesett bolgár katonák sírjai. Idén nagyon sok erőfeszítéssel felújításra került a temetőben található Testvéri Halom, amit Boriszlav Igov ezredes, Bulgária bécsi és budapesti katonai attaséja kezdeményezett, és amelyet a Bolgár Honvédelmi Minisztérium, a Bolgár Országos Önkormányzat, az V. kerületi Bolgár Önkormányzat és a Zuglói Bolgár Önkormányzat támogatott. Jelen volt többek között dr. Muszev Dancsó, a Bolgár Országos Önkormányzat elnöke, Kalicov Vladimir, a Fővárosi Bolgár Önkormányzat elnöke, Tanev Dimiter, a Magyarországi Bolgárok Egyesületének elnöke, Belosinova Dragetta, az V. kerületi Bolgár Önkormányzat elnöke, Tyutyunkova Mónika, a Zuglói Bolgár Önkormányzat elnöke, Ivanova Teodóra a Bolgár Kulturális, Dokumentációs és Információs Központ igazgatója, a magyarországi bolgár közösség képviselői,

valamint Atanaszij archimandrita.

A Rákoskeresztúri temetőben található 11 katona sírja, akik a mi bolgár közösségünk tagjai voltak Magyarországon. Bulgáriába hívták be őket katonai szolgálatra, és itt veszítették életüket. Magyarországon, abban az országban, ahol születtek és felnőttek bolgárként.

11 katona, a mi honfitársaink, fivérei, fiai az itteni bolgároknak. A mi fiaink...

Dokov Kálmán
Filipov Sztojanov Pencso
Gajdarszki Dimitar
Jovcsev Zlati
Ivanov Lázár
Pelov Andrej
Mladinevszki Alexandar
Sztojanov Szevasztián
Doktorov Arnold
Genovszki Dencsev Manjo
Sztamenov Hriszto

Nyugodjanak békében!

HADZSIKOSZTOVA GABRIELLA

ДИМИТРОВДЕН

На Димитровден всеки трябва да е гал, каквото е имал да дава и да взел, каквото има да взема.

Според народните представи от Димитровден започва зимата, народната поговорка гласи „Георги носи лято, Димитър – зима“. Според легендата св. Димитър е покровител на зимата и студа и е по-голям брат на св. Георги. Той язди на червен кон, от гългата му бяла брада се изсипват първите снежинки – „Дойде ли Димитър, идва и снегът“. Българското народно прегане представя св. Димитър като брат близък на св. Георги. Приживе братята се разделили, тръгвайки по света на различни посоки. Георги рекъл на Димитър, че ако види от стряха да капе кръв, то значи, че той е умрял. След време Димитър видял от една стряха да капе кръв и тръгнал към Георгиевата страна на света, заварил ламя, която била изяла Георги. Притиснал Димитър ламята и тя му гала гушата на Георги. После свамата яхнали конете и литнали към небесата. Там си разделили годината по братски – за св. Георги лятото, за св. Димитър зимата. На Димитровден

се прибират ралата на сухо, регат се гърва за зимата, защото се очакват първите снегове. По стар обичай на имен ден се ходи неканен и се носят бели цветя за именника, за да е блага зимата. Цветята се увиват с ален конец, за да са здрави именниците. Около Димитровден завършвали строежите на новите къщи. По традиция гарявали зидарите, а баш майсторът казвал гюлгерски благослов за здраве и богатство на новия дом.

На деня на светията, стопаните се разплащат и разпускат наетите по Гергьовден работници, овчари и ратаи. На места този празник се нарича Разпуст, а на най-грижовните ратаи стопаните гарявали кат нови грехи, овен или агънце.

Димитровден е изпълнен с много гадания за предстоящата зима и година. Характерно е и обредното гадаене по първия гост, стъпил в дома (полазник). Добър и заможен ли е гостът, такава ще е годината.

В нашата общност Димитровден беше отпразнуван на 4 ноември. Не си спомняме кой е първият човек прекрачил прага на Културния дом този ден, но сме сигурни, че е бил добър човек и истински българин. Такава ще бъде и годината – изпълнена с доброта и истина.

DEMETER NAP

Demeter napján mindenkinek meg kell adnia, amivel tartozik, és meg kell kapnia, ami jár.

A néphit szerint Demeter napján kezdődik a tél, a szólás szerint: „György hozza a nyarat, Demeter a telet.“ A legenda szerint Szt. Demeter a tél és a hideg védőszentje, Szt. György bátyja. Vörös lovon lovagol, hosszú fehér szakállából hópihéek szállnak – „Ha jön Demeter, jön a hó is.“

A bolgár néphitben Szt. Demeter Szt. György ikertestvére. Életükben a testvérek elváltak egymástól és elindultak más-más irányba. György azt mondta Demeternek, hogy ha azt látja, az ereszéből vér csöpög, akkor az azt jelenti, hogy ő már nem él. Egy idő után Demeter vért látott csöpögni egy eresztől és elindult György oldala felé, ahol egy sárkányt talált, amely megette Györgyöt. Legyőzte a sárkányt, és az visszaadta György lelkét. Mindketten felpattantak lovukra és felrepültek az égből. Ott elfelezték az évet testvériesen – György kapta a nyarat, Demeter a telet.

Demeter napján rakják el az ekéket, rendezik el a tűzifát télire, mert már várják az első havat. Régi szokás szerint a névnapra hívatlanul kell érkezni, fehér virágot kell vinni az ünnepeltnek, hogy enyhe legyen a tél. A virágokat piros cérnával kötik át, hogy egészségesek legyenek a névnaposok. Demeter nap környékén fejezték be az új házak építését. Hagyományosan megajándékozták a kőműveseket, a főmester pedig áldást mondott a háziak egészségére és az új épületre. A szent napján a gazdák kifizetik és elbocsátják a Szt. György napján felvett munkásokat, juhászokat, szolgákat. Néhány helyen „elbocsátásnak“ nevezik ezt az ünnepet, a legmondosabb dolgozóknak a gazdák egy rend ruhát, kost vagy bárányt ajándékoztak. Ezen a napon sokat jóstoltak az eljövendő télre és évre. Jellemző az első vendég alapján történő jóslás – ha a vendég jó és gazdag, az év is ilyen lesz.

Közösségünkben november 4-én ünnepeltük Demeter napját. Nem emlékszem, ki volt az első, aki átlépett a Kultúrház küszöbén, de biztosak vagyunk, jó ember volt és igaz bolgár. És ilyen lesz a jövő év is: jó és igaz.

ВАСИЛ ЛЕВСКИ (1837-1873)

„Днешният век е век на свободата и равноправността на всички народности“

„... всеки иска да живее свободно и да се наслаждава на божията природа, иска да бъде човек...“

Това са гумите и мислите на най-гостойния син на българския народ – Васил Левски (1837-1873). Тази година отбелязахме 180 години от рождението му.

Трудно е да се пише за човек, превърнал се в символ на героизма, на саможертвата и на патриотизма. Васил Левски има една цел в живота си: освобождението на Отечеството.

Но какви пътища избира той за осъществяването на тази цел? След неуспеха на четническата борба Васил Левски стига до решение – националноосвободителното движение да се организира на българска земя. През лятото на 1871 г. той изготвя проекта за Вътрешно-революционна организация – „Нарега на работниците за освобождението на българския народ“. Създадената от Апостола Вътрешна революционна организация има за цел да привлече колкото е възможно повече хора в борбата и всички участни-

ци в нея да са подчинени на единно ръководство с устав и наредба.

Тази организация е ръководена от Васил Левски, който гържи в свои ръце работата на вътрешните комитети до гибелта си.

Мечтата, идеалът на Левски е създаването на „чиста и свята република“, а свободна България, ще бъде според него, „храм на съгласието, братството и свършеното равенство“.

В редица писма, написани до съратници в борбата, изпъкват не само качествата на организатор и жертвостопаността, а и търпимостта, милосърдието, съгласието и обичта. Според Левски на знамето на българската национална революция трябва да бъдат изписани само три думи: „Свобода и всекиму своето“.

Подготвената от Националния музей „Васил Левски“ в Карлово фотодокументална изложба, посветена на Апостола е представена в няколко европейски столици, включително и в Будапеща. Освен изложбата музеят е подготвил документално издание за Васил Левски на 8 езика, сред които и унгарски. Благодарение на това издание чуждестранната читателска публика ще се запознае с личността, идеалите и дейността на Васил Левски – Апостола на свободата.

РАЙНА СИМЕОНОВА ХАРГИТАИ

СПОМЕН ОТ ВИЕНА

Когато ме попитаха как прекарахте във Виена, имах чувството, че съм сънувала всичко, толкова беше хубаво. Много съм говорна, че тази заслужена програма на зорничките – „тимбилдинг“ – се осъществи. По програма имахме среща с нашите сънароднички от ансамбъл „Китка“. Тя беше изключително емоционална, за което допринесе красивата обстановка в кафенето украсено вече за колега, където бяха запазили маса. С тях за трети път се виждаме на кафе и може би ще стане традиция. Обменихме опит и сътрудничество за юбилейни дати и уъркшопове. На срещата се чувствахме като у дома си, на маса с приятели и удоволствието от ползуването на българския език.

Благодаря на II район за финансовата подкрепа, както и на ръководството на Фолклорна група „Зорница“ за организацията.

ЛИЛИ ЗАФИРОВА

ЕМЛÉК ВÉCSBÓЛ

На megkérdeznek, hogy éreztük magunkat Bécsben, az az érzésem támad, hogy álmódtam az egészet, annyira jó volt. Nagyon elégedett vagyok, hogy a zornicskák eme kiérdemelt csapatépítő programja megvalósult. Találkozónk volt honfitársainkkal a Kitka együttesből, ami nagyon jól sikerült, köszönhetően a kávézó kellemes hangulatának és a karácsonyi dekorációnak, ahol asztalt foglaltak. Már harmadszor ülünk le velük kávézni, lehet, hogy ebből már hagyomány lesz. Cserélünk tapasztalatot és együttműködést a jubileumi napokról és workshopokról. A találkozáson otthon éreztük magunkat, egy asztalnál a barátokkal, akikkel bolgárral beszélhetünk.

Köszönjük a II. kerületi Bolgár Önkormányzat az autóbuszhoz nyújtott anyagi segítségét az, és a Zornica Együttes vezetésének a szervezést.

ZAFIROVA LILI

ЗОРНИЦА ВЪВ ВИЕНА

Негелната литургия в православната църква във Виена беше едно от прекрасните изживявания на „Зорница“ по време на пътуването на състава в града.

Когато стигнахме там, с изненада констатирахме, че църквата отвън изглежда като жилищна сграда, само посветените знаят, че пристъпвайки вътре, ще се окажат в църква.

Приеха ни много сърдечно, като специални гости. Чудесните песнопения на хора, изпълняващ певческата част от службата, бяха кулминацията в обрета, дори и за онези, които поради недостатъчно познания по езика не можеха да разберат много от текста на литургията. Преодолявайки епохи и разстояния на крилете на музиката, всички се превърнаха в част от едно дълбоко духовно преживяване. Ръководителят на хора е една мила българка, която от няколко десетилетия работи като музикант в града и е потомка на велики борци за свобода.

След литургията „Зорница“ даде гар на свещеника, отслужил литургията, направиха ни и общи снимки.

След това ни почерпиха с храна и

напитка. Аз като унгарка винаги съм възприемала като нещо много специално това, че православната църква е толкова отворена и приемаща гостия, където вярващите могат да разчитат не само на духовна подкрепа, на възвисяващо преживяване, а могат да разговарят и дори да похапнат. Неколцина от тамошните български вярващи са отгавнашни добри познати на танцьорите от „Зорница“, така че за тях тази среща беше повод за радост и разговори. Така прекарахме няколко часа в църквата и благодарение на Петра Немет, която работи и като екскурзовод, и на Геза Бюди, който като помощник и съпруг на леля Лили върши немалко важна работа за кулисите, научихме много неща и за светците, изобразени върху църковните стени.

Ето така съставът отново се обогати с хубаво и незабравимо преживяване, в 17-та година от своето създаване.

Благодарим на всички, които ни подкрепиха, и се надяваме за в бъдеще да бъдем част от още много подобни на това събитие.

КАТАЛИН ИЖАК

A ZORNICA BÉCSBEN

A Zornica bécsi kirándulásának egy szép eseménye volt a vasárnapi mise, a bécsi ortodox templomban.

Amikor odaértünk csodálkozva láttuk, hogy a templom külsőleg egy lakóház, csak a bennfentes tudhatja hogy belépve ott egy templomot talál.

Nagyon kedvesen fogadtak minket, különleges vendégként. A misén énekes szolgálatot teljesítő kórus csodálatos éneke fénypontja volt a szertartásnak, azok számára is, akik megfelelő nyelvtudás híján nem sokat érthettek a mise szövegéből. A zene szárnyán korokat és távolságokat áthidalva lehetett mindenki részese egy mély lelki élménynek. A kórus vezetője egy kedves bolgár hölgy, aki zenészként dolgozik a városban több évtizede és nagy szabadságharcos ősök leszármazottja.

A mise után a Zornica ajándékot nyújtott át a misét celebráló papnak és közös fotók készültek rólunk.

Ezután egy kis étellel és itallal vendégelt meg bennünket, amit ott helyben fogyasztottunk el. Nekem magyarként mindig is különleges élmény az, hogy az ortodox templom milyen nyitott és befogadó, ahol a hívek nemcsak lelki támaszra, felemelő élményre számíthatnak,

hanem beszélgethetnek és akár ehetnek is. Az ottani bolgár hívek között több régi kedves ismerőse a Zornica táncosainak, így ők külön örülhettek a találkozásnak és egy kis beszélgetésnek. Több órát töltöttünk el így a templomban, és hála Németh Petrának, aki idegenvezetőként is dolgozik, és Büdy Gézának, aki segítőként és Lili néni férjeként sok fontos háttér munkát elvégez, több mindent megtudhattunk a templom falán ábrázolt szentekről is.

Így gyarapodott ismét az együttes egy szép és felejthetetlen élménnyel, fennállásának idestova 17. évében.

Köszönjük mindenkinek aki támogatja a munkánkat és reméljük még sok ehhez hasonló szép eseménynek lehetünk részei a jövőben is.

IZSÁK KATALIN

С ДЪХ НА БЯЛ ТАМЯН

Прегу време, когато бях в България, посетихме Осоговския манастир в Македония, от което освен спомена за красотата на природата в Осогово, си гонесох и малко бял тамян. От geme обичам уханието му, връща ме в онези далечни сакрални дни на моето детство, когато в деня прегу Бъдни вечер баба ми канеше пона да ни поръси с босилек за здраве и да прукагу къщата с тамян.

Когато отец Атанасий от българската църква в Буганеца ми каза, че ще осветявам новата българска църква във Виена, аз им изпратих белия тамян по него.

И ето, че през ноември имах възможност лично да посетя новата православна църква „Св. Иван Рилски“, когато танцов състав за автентичен фолклор Зорница, ръководен от Лили Зафирова, беше на среща с членове на тамошния танцов състав Китка.

Още от сутринта в негеля хората бавно се събираха, празнично облечени, в малката, но много богато украсена с всички светии по стените църква на Дунклергасе 21, където отец Петкин отслужи литургия, съпроводен от църковният хор.

След литургията се проведе задушешен разговор с отец Петкин, с наши

сънародници от българската колония, намерихме общи познати и пригубихме нови. През цялото време усещах как благовоието на тамян се разлива в душата ми, носи ми спокойствие и чувство за принадлежност към нещо, към българското.

Искам да благодаря на Българското самоуправление от втори столичен район за оказаната материална помощ, без която това незабравимо преживяване нямаше да се осъществи.

ВАСИЛКА ПЪРВАНОВА ДЪОМЕН

A FEHÉR TÖMJÉN ILLATÁVAL

Nemrég, amikor Bulgáriában jártam, meglátogattuk az Osogovo-i kolostort Macedóniában, ahonnan az Osogovo körüli természet szépségének emléke mellett, hoztam egy kevés fehér tömjént is. Gyermekkorom óta szeretem az illatát, visszavisz gyermekkorom messzi szakrális napjaiba, amikor a szent este előtti napon a nagymamám meghívta a papot, hogy megszórjon minket bazsalikkal és átfüstölje a házat tömjénnel, hogy mindenki egészséges legyen.

Amikor Atanaszij atya, a budapesti bolgár templom papja elmondta, hogy fel fogják szentelni az új bolgár templomot Bécsben, rajta keresztül juttattam el az ottaniaknak a tömjént.

És íme, novemberben lehetőségem nyílt, hogy személyesen is meglátogassam a Rilai Szt. Iván Ortodox Templomot, amikor a Zafirova Liliána által vezetett Zornica táncegyüttes találkozott a bécsi Kitka táncegyüttesel. Vasárnap már kora reggel lassan gyűltek a szépen felöltözött hívők a kicsi, de bolgár szentek képeivel nagyon gazdagon díszített templomban a Dunklergasse 21-ben, ahol Petkin atya celebrálta a vasárnapi misét, az egyházi kórus által kísérvé.

A mise után élénk beszélgetés kezdődött Petkin atyával és honfitársainkkal a bolgár közösségből, találtunk közös ismerősöket, illetve szereztünk újakat. Egész idő alatt éreztem, ahogy a tömjén illata árad a lelkemben, nyugalommal és a bolgársághoz való tartozás érzésével tölt el.

VASILKA PARVANOVÁ DÖMÉNY

МИКУЛАШ ДОЙДЕ ПРИ НАС

На 3 декември, малко погранич, но от много далече, чак от България пристигна Микулаш.

Докакто го чакахме, гледах блеснали-те очички, зачервените от вълнение бузки на нетърпеливите малчугани. Върнах се назад в детството, когато старателно си лъсках ботушките, за да ги остава вечерта пред вратата с надеждата Микулаш да знае, че съм много добро дете и да ме възнагради.

Сутрин, в пълна еуфория гледах как ботушките ми са пълни с портокали, мандарини, шоколади и понякога намирах и някой мъничък подарък. Но

за мен най-важното беше, че той знае, че през цялата година съм била добра. Не греша, като казвам Микулаш, защото баба ми беше австрийка и в моето семейство се спазваше тази традиция и в България.

Сега се пренесох отново в детството си и чаках аз със затаен дъх.

За да не ни омръзне чакането, гледахме кукленото представление на Малко театро „Никола на море“, написано от Ицван Наги специално за децата от нашата общност. Куклите са изработени от сценографката Клаудия Орос – също българка, живееща сред нас. А в главната роля много от децата познаха чичо Атила, който от миналата година им преподава пеене и музика в детската градина и в българското училище. Вече е личен приятел.

Децата бяха много развълнувани и потънаха в представлението, отговаряха на въпросите на чичо Атила, запяха с него песничката, на която ги научи. Родителите също гледаха представлението с интерес. Разбира се истинска весела глъчка настъпи, когато се появи Микулаш. Донесъл огромен кош с подаръци, той награди послушните деца. Накара ги да му изпеят песничка или да му кажат стихче. По-смелите дори се снимаха с него. Но за това безспорно се изисква голяма смелост. А имаше и малчугани, които така се изплашиха от него, че започнаха да плачат без да разберат, че Микулаш е много добър и е тук, за да им даде подарък и да ги зарадва.

Накрая всички получиха за подарък торбичка с лакомства и двузвучната приказка „Каква магия крие се в снега“ на Юлия Спиридонова – Юлка. Почерпиха се с топло какао и пресен козунак. Хапнаха по някоя мандарина и с блеснали очи се отправиха към къщи, за да чакат следващия Микулаш.

А аз останах с мисълта – колко е красиво в света на вълшебствата и колко е хубаво, когато вярваме в тях!

гх

ÚJRA ELJÖTT HOZZÁNK A MIKULÁS

Kicsit korábban, december 3-án, de nagyon messziről, egészen Bulgáriából, megérkezett hozzánk a Mikulás.

Amíg vártunk rá, néztem a türelmetlen gyerkőcök csillogó szemeit és kipirult arcocskáit. Visszatértem gyermekkoromba, amikor én is gondosan kitisztítottam a csizmámat, hogy az ajtó előtt hagyjam, azzal a reménnyel, hogy a Mikulás tudja, jó gyerek voltam és ezért meg fog jutalmazni. Reggel teljes eufóriában néztem, hogy a csizmám tele van narancssal, mandarinnal, csokoládéval és néha találtam egy-egy kisebb ajándékot is. De számomra a legfontosabb az volt, hogy a Mikulás tudja, hogy én egész évben jó voltam. Nem tévedek, amikor Mikulást mondom, mert a nagymamám osztrák volt és a családomban, Bulgáriában is megtartottuk ezt a hagyományt.

Most is gyermeknek éreztem magam és

visszafojtott lélegzettel várokoztam.

Hogy ne legyen unalmas a várakozás, megnéztük a Malko Teatro Nikola a tengeren c. előadását, amit Nagy István kifejezetten a mi közösségünk gyermekeinek írt. A bábokat Orosz Klaudia díszlettervező készítette – aki szintén magyarországi bolgár. A főszerepben pedig sok gyerek felismerte Attila bácsit, aki tavaly óta éneket és zenét tanít a bolgár óvodában és iskolában. Vagyis személyes ismerős.

A gyerekek nagyon izgultak és teljesen elmerültek az előadásban, válaszoltak Attila bácsi kérdéseire, és elénekelték vele az általa tanított dalt. A szülők szintén érdeklődéssel nézték az előadást. Persze az igazi hangzavar akkor tört ki, amikor megjelent a Mikulás, aki hatalmas puttonyban hozta az ajándékokat a jó gyere-

keknek. Rávette őket, hogy énekeljenek el neki egy dalt vagy szavaljanak verset. A legbátrabbak még fényképezkedtek is vele. De ehhez tény, bátorság kell. Voltak olyan gyerkőcök is, akik annyira megijedtek, hogy elkezdtek sírni, és nem értették meg, hogy a Mikulás nagyon jó, és azért van itt, hogy ajándékot adjon és örömet szerezzen. A végén mindenki megkapta a Mikuláscsomagot és Júlia Szpiridonova-Julka „Milyen varázslatot rejt a hó” című kényelvű mesekönyvét, ittak meleg kakaót és friss kalácsot ettek. Bekaptak egy-egy mandarint és csillogó szemmel elindultak haza, hogy jövőre is várják a Mikulást.

Én pedig azzal a gondolattal maradtam, hogy mennyire is szép a képzelet világa és milyen jó hinni benne!

гх

A BOLGÁR ORSZÁGOS ÖNKORMÁNYZAT ÖSZTÖNDÍJASAINAK LISTÁJA, 2017 /2018-ES TANÉV

> középiskolások

Barki Milán, Tihova Dominika, Velcsev Laura

> főiskolások és egyetemisták

Bojcev Szimone, Chan Milena, Sas Nelli, Tanyi Krisztián, Varga Dávid

РОЖДЕСТВЕНСКО ПОСЛАНИЕ ДО БОГОЛЮБИВИЯ КЛИР, МОНАШЕСТВУВАЩИТЕ И МИРЯНИТЕ НА ЗАПАДНО- И СРЕДНОЕВРОПЕЙСКА ЕПАРХИЯ

**Христос се ражда – славете Го!
Христос слеза от небесата – посрещнете Го!
Христос е на земята – извисете се!
Пейте на Господ, всички на земята, радостно Го възпейте, народи, защото Той се прослави!**

Възлюбени в Господа братя и сестри, скъпи чада на богоспасаемата ни Западно- и Средноевропейска епархия, Според библейското богооткровено гледище Христовото Рождество е център на общочовешката история. То е живоносен предел между света на Стария и Новия завет. Към него е насочена неуполимата жажда за истината на стария човешки свят, грохнал безпомощен в греховете си, изплашен от собствената си смърт. От него черпи богатните си сили, в него живее и се утвърждава новият човешки свят, повярвал в звездата на родилния се Младенец и в непреходната сила на ангелското тържество, тъй очарователно открито в незабравимата песен: „Слава във висините Богу и на земята мир, между човеците благоволение!“ (Лука 2:14)

Празникът на Христовото Рождество се показва в съзнанието на вярващия човек като божествен триумф над злото. До появата на Витлеемската звезда човешкият свят се е задушавал в собственото си безсилие да разбере и осмисли истината на живота. Тъй дълбоко грехът се е бил настанил в него, че той превърнал себе си в арена на страшни борби и насилия, където непрекъснато се сблъскали кървавите стихии на завистта и омразата, на глота и нищетата, на користолюбието и властолюбието. И тъкмо в този най-критичен момент, по думите на св. ап. Павел „Когато се изпълни времето Бог изпрати Своя Син (Единороден), Който се роди от жена и се подчини на закона, за да изкупи ония, които бяха под закона, та да получим осиновението“ (Гал.4:4-5). Из Рождественските ясли прозвучава едно изтъкано от божествените лъчи благовестие, което осенява и вдъхновява човешкия род. Небесата славословят Бога, защото е необикновено дивно снизхождение – то Му към отчуждили се от Него и

Неговата истина човек. И тъй празника Рождество Христово се оказва празник на неизмерното Божие благоволение над немощите на човеците и заедно с това празник на човешкото благоволение пред необозримото величие на Сина Божий. Из Витлеемските ясли лъха вечерина, която прочиства човешкия разум, за да вникне в тая истина и да я разбере. Плодът е разцвет на онава смирение в разума, което е

в състояние да превърне цялата земя в неръкомворен храм на това Божествено Рождение, в който всички хора с една уста и едно сърце могат, заедно с ангелите да възпяват славата на Бога в чистотата на мира и благата воля.

Обичани в Господа братя и сестри, нека сега, когато духовно усещаме радостта от Рождението по път на нашия Спасител Господ Иисус Христос и прекрачваме прага на новата 2018 година, да отправим молитва към Всепогателя Бога да благослови всички ни, да пази своя народ и го укрепя във вяра и благочестие. Нека, макар и далеч от родината, да се помолим за нея, щото да дарува на управниците ни мъдрост в ръководенето ѝ, а на нашия народ – мир и благоденствие!

Поздравяваме всички наши духовни чеда, епархиоти на Западно- и Средноевропейска епархия на БПЦ-БП, със светлия празник на Христовото Рождество. Нека светлината от звездата на рогения Богороденец озарява вас и вашите близки!

*Честито Рождество Христово!
Честита настъпваща нова 2018 година!*

ЗАПАДНО- И СРЕДНОЕВРОПЕЙСКИ
МИТРОПОЛИТ АНТОНИЙ

VÁLTOZATOS
MŰSOR
BOLGÁR ELŐADÓ-
MŰVÉSZEKKEL!
TOMBOLA!

НОВОГОДИШНА ВЕЧЕРИНКА

ÚJÉVI VÁL

БОГАТА
ПРОГРАМА
С ИЗПЪЛНИТЕЛИ
ОТ БЪЛГАРИЯ!
ТОМБОЛА!

Дружеството на българите в Унгария кани най-любезно Вас и Вашето семейство

**НА НОВОГОДИШНА ВЕЧЕРИНКА
на 6 януари 2018 г. (събота) – от 19.00 часа.**

Запазването на места става лично
в Дружеството на българите в Унгария
(тел.: 216-65-60) в работно време.

A Magyarországi Bolgárok Egyesülete szeretettel meghívja Önt és kedves családját

a **2018. január 6-án (szombaton) 19.00 órától** tartandó **ÚJÉVI BÁLJÁRA** a Bolgár Művelődési Házba.

Asztalfoglalás személyesen a Magyarországi Bolgárok Egyesületénél munkaidőben.
(tel.: 216-65-60).

Бабинден Bábkapar

На 21 януари 2018 г. (неделя) от 15.00 часа ще се състои традиционният български празник, посветен на бабите-акушерки, на майчинството, на живота.

Верни на традицията и тази година, ще представим обичая, ще благословим новородените, ще покажем песни, танци, ще участваме в кулинарната изложба.

Очаквайте богата програма с изненади!

Чакаме Ви в Българския културен дом (Будапеща, IX кв., ул. Вагохиг №62).

2018. január 21-én (vasárnap) 15 órától a bábkát és szülésznőket, az anyaságot és az életet ünnepeljük a bolgár hagyomány szerint.

Tradícióinkhoz hiven, mint minden évben bemutatjuk a hagyományos szertartást, megáldjuk az újszülötteket. Bemutatjuk dalokat, táncokat, részt veszünk a kulináris kiállításban.

Lesz gazdag műsor sok meglepetéssel!

Várjuk Önöket a Bolgár Művelődési Házban (Budapest, IX ker., Vágóhid u. 62)

Българското републиканско самоуправление,
Дружеството на българите в Унгария,
Столичното българско самоуправление
и редакцията на вестник „Български вестник“

Ви желаят честита Нова година!

A Bolgár Országos Önkormányzat, a Magyarországi
Bolgárok Egyesülete, a Fővárosi Bolgár Önkormányzat
és a Bolgár Hírek szerkesztősége

Boldog új évet kíván!

dr. Muszev Dancso, a Bolgár Országos Önkormányzat elnöke
Kalicov Vladimir, a Fővárosi Bolgár Önkormányzat elnöke
Tanev Dimiter, a Magyarországi Bolgárok Egyesületének elnöke
Dóczi Violetta, a Bolgár Hírek főszerkesztője

Издание на БЪЛГАРСКОТО РЕПУБЛИКАНСКО
САМОУПРАВЛЕНИЕ (1062 Будапеща, ул. Байза 44.)

РЕДАКЦИЯ

Виолет Доци (главен редактор),
Кирил Наг, Йордан Тютюнкoв

ОТГОВОРЕН ИЗДАТЕЛ г-р Данчо Мусев

Издава се с подкрепата на Министерство на човешките ресурси, Столичното българско самоуправление и на Българските самоуправления в I., VI., VIII., XV. район на Будапеща, Уйнеш Пещержебет и във Фелшьожолца, Печ, Сегег, Халастелек, Дунахарасту, Дунакесу, Мушколц, Дебрецен и Сигетсентмиклош.

A BOLGÁR ORSZÁGOS ÖNKORMÁNYZAT
(1062 Budapest, Bajza u. 44.) kiadványa

SZERKESZTŐBIZOTTSÁG

Dóczi Violetta (főszerkesztő), Nagy Kiril,
Jordan Tütüncov

FELELŐS KIADÓ dr. Muszev Dancso

Megjelenik az Emberi Erőforrások Minisztériuma, a Fővárosi Bolgár Önkormányzat és az I., VIII., XV. kerületi, az Újpesti, a Pesterzsébeti, valamint a Felsőzsolcai, a Pécsi, a Szegedi, a Halásztelki, a Dunaharaszti, a Dunakeszi, a Miskolci, a Debreceni, és a Szigetszentmiklósi Bolgár Önkormányzat támogatásával.

ISSN 14163098

NYOMDAI KIVITELEZÉSÉRT FELELŐS
FesztNet Kft.

DESIGN ÉS NYOMDAI ELŐKÉSZÍTÉS
Ruszev Dimitar

Изследователски институт
на българите в Унгария

Bolgár Kutatóintézet
1062 Budapest, Bajza u. 44. · tel.: +36 (1) 216-4211

Унгаро-Българска Стопанска Камара
Magyar-Bolgár Gazdasági Kamara
1092 Bp., Ráday u. 33/a. · +36(30)655-9589
www.hbcc.eu

Ресторант Царевец
Carevec Étterem
1097 Budapest, Vágóhid u. 62. · tel.: +36 (20) 417-8576

Хотел Пула
Hotel Rila
1097 Budapest, Vágóhid u. 62. · tel.: +36 (1) 32-32-991

Дружество на българите в Унгария

Magyarországi Bolgárok Egyesülete

1097 Bp., Vágóhid u. 62. · tel.: +36 (1) 216-6560
http://www.bolgaregyesulet.hu/

Българско републиканско самоуправление

Bolgár Országos Önkormányzat

1062 Budapest, Bajza u. 44. · tel.: +36 (1) 216-4210

Столично българско самоуправление

Fővárosi Bolgár Önkormányzat

1062 Budapest, Bajza u. 44. · tel.: +36 (1) 216-4211

Български културен институт

Bolgár Kulturális Intézet

1061 Budapest, Andrásy út 14. · tel.: +36 (1) 269-4246

Посолство на Република България в Унгария

Bolgár Köztársaság Nagykövetsége

1062 Bp., Andrásy út 115.
tel.: +36 (1) 322-0836, +36 (1) 322-0824

Активен наблюдател

Bolgár Nemzetiségi Szószóló

1358 Budapest, Széchenyi rkp. 19 · tel.: +36 (1) 441-5435

Българска православна църква

Св. св. Кирил и Методи

Szent Cirill és Szent Metód Bolgár
Pravoszláv Templom

1097 Budapest, Vágóhid u. 15.

tel.: +36 (30) 496-4997

Архимандрит Атанасий

Atanaszj archimandrita

tel.: +36 (20) 291-5825

Българско училище за рожен език

Bolgár Nyelvoktató Nemzetiségi Iskola

1062 Budapest, Bajza u. 44. · tel.: +36 (1) 216-4210

Българска гвезуична малцинствена
герска градина

Bolgár Kétnyelvű Nemzetiségi Óvoda

1062 Budapest, Bajza u. 44. · tel.: +36 (20) 250-7339

Български културен, документационен
и информационен център

Bolgár Kulturális, Dokumentációs
és Információs Központ

1062 Budapest, Bajza u. 44. · tel.: +36 (1) 216-4211

ЯНУАРИ 2018

06.01 | 19.00 (събота)

Новогодишна вечеринка

място

Български културен дом
1097 Будапеща, ул. „Вагохуг“ № 62.

21.01 | 15.00 (неделя)

Бабунген

място

Български културен дом
1097 Будапеща, ул. „Вагохуг“ № 62.

2018 JANUÁR

01.06 | 19.00 (szombat)

Újévi bál

HELYSZÍN

Bolgár Művelődési Ház
1097 Budapest, Vágóhíd u. 62.

01.21 | 15.00 (vasárnap)

Újévi bál

HELYSZÍN

Bolgár Művelődési Ház
1097 Budapest, Vágóhíd u. 62.

ФЕВРУАРИ 2018

25.02 (неделя)

Откриване на тържествата,
посветени на **100-годишнината**
от основаването на българското
училище в Будапеща.

14.00 **Погнасяне на цвята**

пред паметната плоча на ул. „Лоняи“

място

1093 Будапеща, ул. „Лоняи“ № 4

16.00 **Галаконцерт**

място

Български културен дом
1097 Будапеща, ул. „Вагохуг“ № 62.

2018 FEBRUÁR

02.25. (vasárnap)

A Budapesti Bolgár Iskola
megalapításának 100. jubileumi
évfordulója alkalmából megrendezett
ünnepségsorozat megnyitója.

14.00 **Koszorúzás**

a lónyai utcai emléktáblánál

HELYSZÍN

1093 Budapest, Lónyai u. 4.

16.00 **Gálakoncert**

HELYSZÍN

Bolgár Művelődési Ház
1097 Budapest, Vágóhíd u. 62.